

id: SI_007

model: qwen/qwen3.6-plus

seeds:

04_risiko: usikkerhet

03_relasjon: makt

05_handling: vent

01_perspektiv: strategisk

02_tidhorisont: kortsiktig

Instans SI_007

Seeds: strategisk | kortsiktig | makt | usikkerhet | vent

Illusjonen opprettholdes ikke av ond vilje, men av en selvforsterkende økosystemlogikk. De med incentiv er: (1) seniorprofessorer med 10–15 år til pensjon, (2) fagstyret i NFR/ERC som allokere midler etter historiske evalueringsregimer, og (3) redaksjonsnettverk i IEEE/ACM-tidsskrifter der reviewer-poolen deler faglig DNA med søkerne. Makt utøves gjennom gatekeeping: peer review belønner inkrementell justering, ikke paradigmeskift. En artikkel om «LLM-drevet autonom planlegging» avslås ofte med «mangler teoretisk rigor», mens et 2 % nøyaktighetsløft i et tradisjonelt partikkelfilter publiseres i T-RO på under 3 måneder.

Strategisk handler dette om institusjonell posisjonering. Universiteter som NTNU, KTH og DTU har investert titalls millioner i lab-infrastruktur og doktorgradsløp som binder ressurser i 5–7 år. Å innrømme at kommersielle modeller allerede løser kjerneproblemer, vil utløse en kortsiktig krise i stipendrekuttering og søknadsstrøm. Usikkerheten er strukturell: den som erklærer feltet «løst», mister finansieringsrett, veiledningsstatus og nettverk. Derfor velger akademia å vente – ikke på teknologisk modenhet, men på at hype-syklusen kollapser av seg selv, slik at eksisterende kapital kan amortiseres før skiftet anerkjennes.

Mekanismen er tredelt: (a) utlysninger som krever «grunnleggende AI-bidrag» uten å avgrense mot datadrevne heuristikker, (b) karrierestiger der CV-vekst måles i A*-publikasjoner, ikke i reproducerbare systemer, og (c) selvselekerende referansegrupper som straffer avvik. Resultatet er en strategisk stillhet. Ingen sier «vi er utdatert» fordi det ville underminere deres egen makt over neste generasjons ressurser.

Neste steg:

1. Ompositioner søknader til NFR/EU Horizon ved å koble LLM-er til sikkerhetskritisk verifisering (f.eks. formal methods + emergent behavior analysis) – dette omgår «tradisjonell vs ny»-fellen.
2. Etabler en uavhengig benchmarking-klubb med 5–7 forskere og 2 industripartnere for å publisere åpne sammenligninger mellom akademiske og kommersielle autonome systemer – bryt reviewer-monopolet.
3. Innfør «LLM-audit» og systemgrenseanalyse som obligatorisk eksamenskriterium i norske doktorgradsprogrammer innen 2026, for å sikre at neste generasjon ikke arver illusjonen.